

Beste leden,

Opnieuw zijn we verplicht om ons 'actief' leven wat te gaan inperken. De nieuwe COVID-maatregelen zijn ons enkele dagen geleden opgelegd. Laat de moed niet zakken en trek u op aan de vele heerlijke en deugdlozende momenten en gebeurtenissen die we wel hebben.

In de mate van het mogelijke proberen we met en in onze vereniging Koninklijke Groepering Reservemilitairen West-Vlaanderen de draad te blijven opnemen. Vele activiteiten kunnen en mogen niet doorgaan. Jammer en helaas. Maar we proberen toch zoveel mogelijk elementen te realiseren! Zo hebben we dit weekend met een zeer beperkte aantal mensen een traditie in ere gehouden.

Op 02 nov stierf Private Ralf BARLETT. We zijn met onze vereniging 'peter' van zijn graf hier in België. Ikzelf samen met een lid (CDT Patrick MALBRANKCKE) en een vertegenwoordiging van de 'jeugd' (de zoon van Patrick) zijn we zaterdag laatstleden zijn graf gaan bezoeken en hebben er een tuitje verse bloemen neergelegd.

Maanden geleden hadden we de intentie nog om wederom op deze dag (zaterdag het dichtsbij 02 nov) een familiegebeuren te organiseren. Maar dit konden we, gezien de realiteit, niet plannen. Maar de traditie, die wilden we niet laten varen. Zo zijn we met een zeer beperkt aantal aanwezig geweest bij het graf van Ralf.

U zou het op het eerst gezicht niet opmerken maar toch zijn tal van mensen uit onze vereniging betrokken geweest bij dit gebeuren. De start was het agendapunt op de bestuursvergadering laatstleden waar de opmerking kwam dat we dit gegeven, deze traditie, niet mochten uit het oog verliezen. Verschillende mensen waren dezelfde mening toegedaan.

Jan Van CRAEN (en echtgenote) hebben gezorgd voor de mooie bloemen. Patrick MALBRANCKE (steeds betrokken bij dit gebeuren!) stond er op om aanwezig te zijn. Hij bracht de bloemen mee vanuit Kortrijk. Zijn zoon kreeg te horen dat we aanwezig zouden zijn bij het graf van BARLETT en was onmiddellijk kandidaat om ook een bezoek te brengen. Ikzelf zou de bloemen neerleggen en mijn echtgenote Anne was de fotograaf van dienst.

Maar we waren daar niet alleen. Ik moest van de bestuursleden ook hun gedachten meenemen naar die plaats. En van verscheidene leden weet ik dat ook zij betrokken zijn. We stonden daar dus niet alleen. Velen van jullie waren samen met ons aanwezig bij het graf.

Het was een klein gebaar van ons voor mensen zoals Ralf die vanuit het verre USA naar hier zijn gekomen om te strijden in een klein land die misschien voor hen niet gekend was. Zouden wijzelf het er voor over hebben? Ik denk dat we deze mensen toch wat verschuldigd zijn. Eens aan hen denken en hen op deze manier te "HER"-denken is toch niet veel gevraagd. Wij hopen van op deze manier een (ons) steentje bij te dragen.

Het staat u natuurlijk vrij om ook eens langs te gaan naar het graf van Ralf BARLETT. En gewoon eens een klein moment te mijmeren bij zijn graf en zo deze mensen niet te laten verdwijnen in de sfeer van vergetelheid.

Verder viel het me trouwens op dat er naast ons nog een viertal andere 'bubbels' op datzelfde ogenblik ook een graf kwamen bezoeken. We waren zeker niet de enige. En dit mensen ... deed me deugd!

Ik hoop dat wij met onze vereniging deze traditie nog lang mogen in eer houden.

Zorg goed voor jezelf en voor uw dierbaren!

Vriendelijke groeten

Peter PATTYN

Voorzitter KGRWV